

А все-таки я Вас любила...

Оксана Забужко

... А все-таки я Вас любила, любила, любила!
І це не минає — хіба осідає на дно...
Я Вас у собі, мов коштовну карафку, розбила —
І душу, як білий обрус, просочило щемливе вино!
Ви колір дали моїм мислям, а образам тіло,
Зоставшись — лиш шумом, як море у мушлі в ушу...
А як там насправді було — то яке кому, Господи, діло!
Важливо — як буде.
А буде — як я напишу.